

Notatka
na temat oceny programu MKiDN w 2015 r.

Celem Programu MKiDN „**Dziedzictwo kulturowe**”, **priorytet: „Ochrona dziedzictwa kulturowego za granicą”** jest poprawa stanu zachowania i wzmocnienie ochrony dziedzictwa kulturowego znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz promocja i upowszechnianie wiedzy na jego temat. Ochrona tej spuścizny kulturowej należy bez wątpienia do istotnych zadań MKiDN. Finansowanie i dofinansowywanie gros inicjatyw w tym zakresie realizowane jest obecnie poprzez priorytet: „Ochrona dziedzictwa kulturowego za granicą” oraz z budżetu Departamentu Dziedzictwa Kulturowego.

Główną uwagę przekazywaną przez ekspertów jest zbyt niski budżet programu, nieadekwatny do potrzeb. Ekspertki jednogłośnie stwierdzili, że jest to jedyny program, z którego mogą być finansowane projekty dotyczące niejednokrotnie prac ratunkowych dziedzictwa kulturowego za granicą. Brak odpowiednich środków finansowych na ratowanie ww. dziedzictwa może doprowadzić w niedługim czasie do całkowitej degradacji szeregu obiektów ruchomych i nieruchomych, przynależnych do kultury polskiej, w szczególności zaś na historycznych Ziemiach Wschodnich Rzeczypospolitej. Ze względu na niski budżet programu, wiele cennych projektów nie może zostać realizowanych w 2015 r., a liczba Wnioskodawców jest bardzo ograniczona.

Wśród projektów, które uzyskały dofinansowanie w 2015 roku, znalazły się m.in. prace konserwatorskie w obiektach na Ukrainie (katedra łacińska i ormiańska we Lwowie, dawny kościół jezuitki we Lwowie, kolegiata w Żółkwi, kościół podominikański w Kamieńcu Podolskim, dawne obserwatorium astronomiczno-meteorologiczne im. Marszałka Piłsudskiego na górze Pop Iwan w Czarnohorze, zespół rzeźby sepulkralnej na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie), (:na Białorusi (katedra w Grodnie, kościół św. Barbary w Witebsku, kościół w Wołpie), ale też w Danii (Izba Polska (Polakkasernen) w muzeum w Taangenrup), we Francji (kościół św. Stanisława w Dourges), w Indiach (malowidła Stefana Norblina w pałacu w Morvi), czy w Rosji (kościół parafialny w Wierszynie – polskiej wsi na Syberii), a także szereg projektów dokumentacyjnych i digitalizacyjnych.

Najwyżej zostały ocenione tzw. projekty twarde dot. konserwacji, renowacji obiektów ruchomych i nieruchomych również te, które są kontynuacją przedsięwzięć realizowanych od kilku lat oraz te inicjatywy, które posiadały wyższy od wymaganego wg. Regulaminu wkład własny. Jednocześnie najniżej zostały ocenione tzw. projekty miękkie dot. konferencji, opracowań, inwentaryzacji, digitalizacji i upamiętnień oraz te, które nie wykazały lub wykazały bardzo niski wkład własny.